

Opereta Tijardovićev 'Spli'ski akvarel' na pozornici splitskog HNK

Na kraju premijere pjevala sva publika, pa i premijer

● **Režija** U publici je bilo gundanja zbog 'novitada' Kreše Dolenčića, ali to većinu nije spriječilo da pokaže ljubav prema omiljenom komadu

Osamdeset godina nakon prve izvedbe opereta Ive Tijardovića svjež je i draga, osobito ako još vjerujete u ljubav

● **BRANIMIR POFUK**
 ● **SPLIT**

Komad s mnogo lijepih pjesama i duhovitih riječi o siromaštvu, novcu, prevarantima i zaljubljenima poručuje: "Da nije ljubavi, ne bi svita bilo."

"Spli'ski akvarel" Ive Tijardovića dušu je dao za ovo vrijeme preplašeno ekonomskom krizom. Eno su i za domjenak nakon premijere, možda i zbog premijera, poslužili samo kroštule, fritule, bademe, orahe i smokve. Uspjeh na kraju najviše ovisi o tome koliko i oni na pozornici i oni u gledalištu još vjeruju da svijet ovisi o ljubavi.

Ljupka Valentina Fijačko

Opereta, pak, na pozornici traži podjednako umijeće pjevanja, glume i plesa. Operni prvak Ivica Čikeš nikada nije bio osobit glumac i čovjek bude razdragana kad vidi koliko je truda uložio u tekst koji mora i izgovoriti i odglumiti kao Toma Sale.

Valentina Fijačko jednako je, pak, ljupka i kad govori i

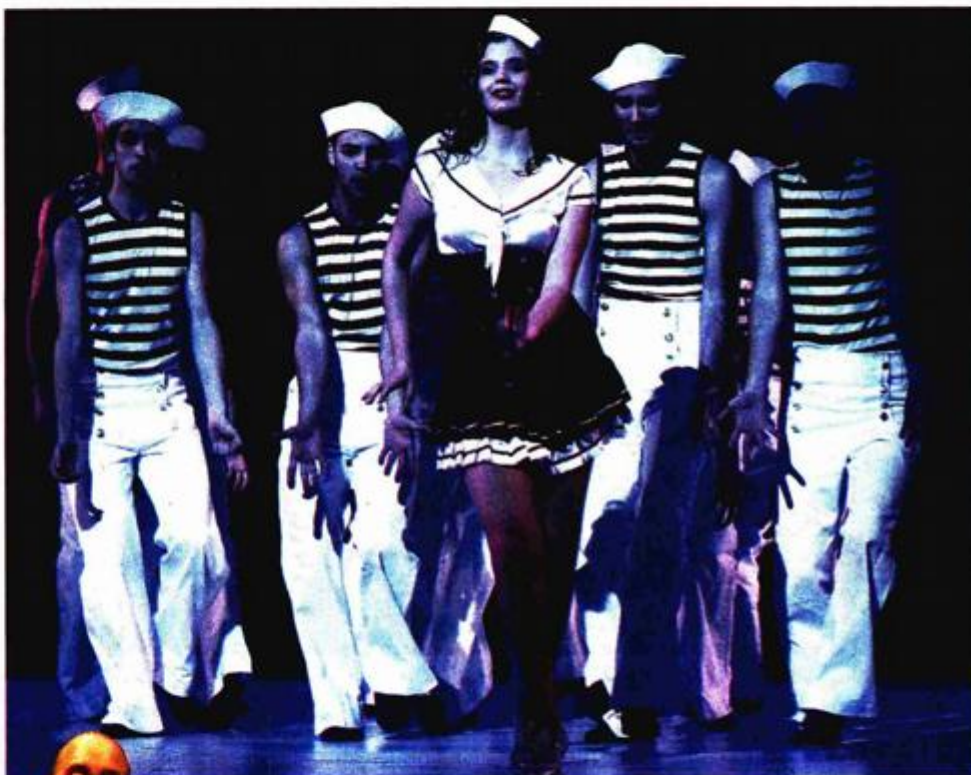
kad šuti, a kad zapjeva, to je prava fešta od "spli'ske pisme" i nitko više ondje ne zna da je cura fetiva Varaždinka. Njezina Marica dobila je na kraju večeri sasvim zaslužno najveće ovacije.

Samouvjereni studenti

Saša Jakelić kao njezin dragi Tonči treba se još malo opustiti i ugledati u tenorske prvake klapa kad treba pustiti grlo, koje mu je inače moćno.

Veliko se tu još mnoštvo likova vrzma pozornicom. Glumci Tajana Jovanović kao Jovana, Tonči Banov kao Zenzo, Joško Ševo kao šarlatan čudotvorac Salko ili Ratko Glavina kao vječni Stanko Trogirani i mnogi drugi, uključujući i plesače u koreografiji Snježane Abramović Milković, dali su svoju notu predstavi koja je i zamišljena kao smjesa svega i svačega.

No, svaka izvedba "Akwarela" uvelike ovisi o tome kakav je simpatično kvarni par Perine i Lešandra. Goran Marković, a osobito Jelena Bosančić, još su studenti koji su osvjetlili obraz glumačkom odjelu Umjetničke akademije splitskog sveučilišta. Na veliku pozornicu svoga grada zakoračili

Jelena Bosančić bila je sjajna Perina (gore), a Valentina Fijačko, uz Sašu Jakelića, dobila je najveće ovacije (lijevo). CROPIX/MATKO BILJAK

su toliko samouvjereni kao da su netom stigli s Broadwaya, a za to imaju i pokriće, kako u svestranoj talentiranosti, tako i u silnoj energiji koju su prosipali s pozornice u dobrom dosluhu i s odlično uvježbanim orkestrom pod ravnanjem Ive Lipanovića.

'O, kućo mala...'

U scenografiji Vesne Režić, kostimima Ane Savić Gecan i pod svjetlom Denija Šesnića, Dolenčić je prvi čin, s varoškim kućicama na nje-

žnim oblačcima, postavio nostalgичno, drugi - kod Turčina - burleskno, a treći satirično prema svemu što danas kočoperno šeta onom isprano blještavom rivom. Svako malo odnekud proviri i nešto zakuha i sveti Duje, jedna od "novitadi" zbog kojih je bilo u publici i gundanja. No, čini se da su na kraju SPLICANI, čiji je pravorijek tu najvažniji, zavoljeli svoj stari novi "Akvarel". Premijera je završila tako da je i sva publika, pa i premijer, pjevala "O, kućo mala...". ●